

«Затверджую»

Директор

ВСП «Марганецький фаховий коледж

НТУ «ДП»

_____ **Валентина ІВАНОВА**

« _____ » _____ **2022**

КОНЦЕПЦІЯ

національно-патріотичного виховання

студентської молоді

Відокремленого структурного підрозділу

«Марганецький фаховий коледж Національного технічного

університету «Дніпровська політехніка»

до 2025 року

Розглянуто та затверджено педагогічною радою

Протокол № _____

від „____” _____ 2022

_____ **Валентина ІВАНОВА**

Марганець

2022

ВСТУП

У період війни, яку Російська Федерація розв'язала і веде проти України, виникає нагальна необхідність переосмислення зробленого і здійснення системних заходів, спрямованих на посилення національно-патріотичного виховання дітей та молоді - формування нового українця, що діє на основі національних та європейських, цінностей.

Сьогодні Українська держава та її громадяни стають безпосередніми учасниками процесів, які мають надзвичайно велике значення для подальшого визначення, першою чергою, своєї долі, долі своїх сусідів, подальшого світового порядку. В сучасних важких і болісних ситуаціях викликів та загроз, і водночас, великих перспектив розвитку, кардинальних змін у політиці, економіці, соціальній сфері пріоритетним завданням суспільного поступу, поряд із забезпеченням своєї суверенності й територіальної цілісності, пошуками шляхів для інтегрування в європейське та євроатлантичне співтовариство, є визначення нової стратегії виховання як багатокomпонентної та багатовекторної системи, яка великою мірою формує майбутній розвиток Української держави.

Серед виховних напрямів сьогодні найбільш актуальними виступають громадянсько-патріотичне, духовно-моральне, військово-патріотичне та екологічне виховання як основні складові національно-патріотичного виховання, як стрижневі, основоположні, що відповідають як нагальним вимогам і викликам сучасності, так і закладають підвалини для формування свідомості нинішніх і прийдешніх поколінь, які розглядатимуть розвиток держави як запоруку власного особистісного розвитку, що спирається на ідеї патріотизму, поваги до культурних цінностей Українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, гуманізму, соціального добробуту, демократії, свободи, толерантності, виваженості, відповідальності за природу як за національне багатство, здорового способу життя, готовності до змін та до виконання обов'язку із захисту незалежності та територіальної цілісності України.

Інтеграційні процеси, що відбуваються в Україні, європоцентричність, пробудження громадянської і громадської ініціативи, виникнення різних громадських рухів, розповсюдження волонтерської діяльності, які накладаються на технологічну і комунікативну глобалізацію, міграційні зміни всередині суспільства, ідентифікаційні і реідентифікаційні процеси в особистісному розвитку кожного українця, відбуваються на тлі сплеску інтересу і прояву патріотичних почуттів і нових ставлень до історії, культури, релігії, традицій і звичаїв українського народу.

Тому нині, як ніколи, потрібні нові підходи і нові шляхи до виховання патріотизму як почуття і як базової якості особистості. При цьому потрібно враховувати, що Україна має древню і величну культуру та історію, досвід державницького життя, які виступають потужним джерелом і міцним підґрунтям виховання дітей і молоді. Вони уже ввійшли до освітнього і загальновиховного простору, але нинішні суспільні процеси вимагають їх переосмислення, яке відкриває нові можливості для освітньої сфери.

Формування ціннісних орієнтирів і громадянської самосвідомості у дітей та молоді повинно здійснюватися на прикладах героїчної боротьби Українського народу за самовизначення і творення власної держави, ідеалів свободи, соборності та державності, зокрема, від княжої доби, українських козаків, Українських Січових Стрільців, армій Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки, учасників антибільшовицьких селянських повстань, загонів Карпатської Січі, Української повстанської армії, українців-повстанців у сталінських концтаборах, учасників дисидентського руху. Також національно-патріотичне виховання має здійснюватися на прикладах мужності та героїзму учасників революційних подій в Україні у 2004, 2013 - 2014 років, Героїв Небесної Сотні, учасників антитерористичної операції та операції об'єднаних сил у Донецькій та Луганській областях, спротиву окупації та анексії Автономної Республіки Крим Російською Федерацією, війни Російської Федерації проти України.

Важливим завданням є розгляд порівняльно-історичних відомостей про переривання державності в інших європейських країнах, які сьогодні представлені потужними європейськими націями. Спеціального розгляду потребують історичні обставини, що призводять до переривання державницької традиції. На особливу увагу заслуговує формування української політичної культури в часи Речі Посполитої та Австро-Угорщини, нове осмислення ролі Кримського Ханату як держави кримськотатарського народу, включно з тривалим воєнним протистоянням і плідною військовою та культурною співпрацею.

Разом із тим національно-патріотичне виховання не повинно формувати ідеї культурного імперіалізму, тобто способу споглядання світу лише очима власної культури. Ця Концепція виходить з ідеї об'єднання різних народів, національних, етнічних та релігійних груп, які проживають на території України, довкола ідеї української державності, українського громадянства, що виступають загальними надбаннями, забезпечують їхній всебічний соціальний та культурний розвиток. Українська держава заперечує будь-які форми дискримінації, підтримуючи всі мови і культури, забезпечує формування у

здобувачів освіти прагнення до взаєморозуміння, миру, злагоди між усіма народами, етнічними, національними, релігійними групами.

На сучасному етапі розвитку України, коли існує пряма загроза денаціоналізації, втрати державної незалежності та потрапляння у сферу впливу іншої держави, виникає нагальна необхідність переосмислення зробленого і здійснення системних заходів, спрямованих на посилення національно-патріотичного виховання дітей та молоді - формування нового українця, що діє на основі національних та європейських цінностей:

- повага до національних символів (Герба, Прапора, Гімну України);
- активна участь у громадсько-політичному житті країни;
- верховенство права, повага до прав людини;
- готовності до природоохоронної діяльності;
- толерантне ставлення до цінностей і переконань представників іншої культури, а також до регіональних та національно-мовних особливостей;
- готовність захищати суверенітет і територіальну цілісність України.

Процес патріотичного виховання молоді повинен мати випереджувальний характер, відповідати віковим і сенситивним періодам розвитку студентів та особистісним характеристикам, ґрунтуватися на духовно-моральних засадах.

Відтак, враховуючи всі обставини, виникає потреба в актуалізації концепції, яка б визначала нову стратегію цілеспрямованого і ефективного процесу виховання суб'єкта громадянського суспільства, громадянина - патріота України.

1. Мета і завдання національно-патріотичного виховання студентської молоді

В умовах боротьби з країною-окупантом патріотичне виховання молоді в Україні стає стратегічною складовою національної безпеки України. Вже сьомий рік та й по сьогодні ціною життя Героїв Небесної Сотні, зусиллями українських військових, добровольців, волонтерів країна відстоює свободу і територіальну цілісність. Боротьба з російськими окупантами викликала хвилю патріотизму, яка сколихнула всю Україну. Адже у цілих поколінь українців раніше формували почуття національної меншовартості, комплексу неповноцінності, навіювали переконання в перевазі «старшого брата». А також намагалися позбавити усіх ознак культурної та духовної самостійності.

Найважливішим пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави, нації.

Метою національно-патріотичного виховання є становлення самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста і демократа, готового до виконання громадянських і конституційних обов'язків, до успадкування духовних і культурних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин, формування активної громадянської позиції, утвердження національної ідентичності громадян на основі духовно-моральних цінностей Українського народу, національної самобутності.

Національно-патріотичне виховання має сприяти єднанню українського народу, зміцненню соціально-економічних, духовних, культурних основ розвитку українського суспільства і держави.

Національно-патріотичне виховання формується на прикладах історії становлення Української державності, українського козацтва, героїки визвольного руху, досягнень у галузі політики, освіти, науки, культури і спорту.

Мета національно-патріотичного виховання реалізується через систему таких виховних завдань:

- утвердження в свідомості і почуттях особистості патріотичних цінностей, переконань і поваги до культурного та історичного минулого України;
- виховання поваги до Конституції України, законів України, державної символіки;
- підвищення престижу військової служби, а звідси - культивування ставлення до військовослужбовця як до захисника України, героя;
- усвідомлення взаємозв'язку між індивідуальною свободою, правами людини та її патріотичною відповідальністю;
- сприяння набуттю патріотичного досвіду на основі готовності до участі в процесах державотворення, уміння визначати форми та способи своєї участі в життєдіяльності громадянського суспільства, спілкуватися з соціальними інститутами, органами влади, спроможності дотримуватись законів та захищати права людини, готовності взяти на себе відповідальність, здатності розв'язувати конфлікти відповідно до демократичних принципів;
- виховання екологічної культури особистості, усвідомлення себе частиною природи, почуття відповідальності за неї як за національне багатство, основи життя на землі;
- формування толерантного ставлення до інших народів, культур і традицій;
- утвердження гуманістичної моральності як базової основи громадянського суспільства;

- культивування кращих рис української ментальності - працелюбності, свободи, справедливості, доброти, чесності, відповідального ставлення до природи;
- формування мовленнєвої культури;
- спонукання зростаючої особистості до активної протидії українофобству, аморальності, сепаратизму, шовінізму, фашизму;
- розвиток духовності і моральності у суспільстві, утвердження традиційних сімейних цінностей.

Досягнення мети виховання можливе лише за умови комплексного підходу і залучення до цієї роботи всього педагогічного складу, адміністрації, органів студентського самоврядування та громадських об'єднань студентської молоді.

2. Принципи національно-патріотичного виховання

Національно-патріотичне виховання спирається на загальнопедагогічні принципи виховання, такі як студентоцентризм, природовідповідність, культуровідповідність, гуманізм, врахування вікових та індивідуальних особливостей.

Специфіку національно-патріотичного виховання відображають принципи:

- **принцип національної спрямованості**, що передбачає формування національної самосвідомості, виховання любові до рідної землі, природи, українського народу, шанобливого ставлення до його культури, історії, традицій; поваги до культури всіх народів, які населяють Україну; здатності зберігати свою національну ідентичність, пишатися приналежністю до українського народу, брати участь у розбудові та захисті своєї держави;

- **принцип самоактивності й саморегуляції** забезпечує розвиток у вихованця суб'єктних характеристик; формує здатність до критичності й самокритичності, до прийняття самостійних рішень; виробляє громадянську позицію особистості, почуття відповідальності за її реалізацію в діях та вчинках;

- **принцип полікультурності** передбачає інтегрованість української культури в європейський та світовий простір, створення для цього необхідних передумов: формування відкритості, толерантного ставлення до відмінних ідей, цінностей, культури, мистецтва, вірувань; здатності диференціювати спільне і відмінне в різних культурах, спроможності сприймати українську культуру як невід'ємну складову культури загальнолюдської;

- **принцип культуровідповідності** задля формування базової культури особистості на основі набутого морально-етичного досвіду людства;

- **принцип соціальної відповідності** обумовлює потребу узгодження змісту і методів національно-патріотичного виховання з реальною соціальною ситуацією, в якій організовується виховний процес, і має на меті виховання в дітей і молоді готовності до захисту України та ефективного розв'язання життєвих проблем на основі сформованих цінностей;

- **принцип історичної і соціальної пам'яті** спрямований на збереження духовно-моральної і культурно-історичної спадщини українців та відтворює її у реконструйованих і осучаснених формах і методах діяльності;

- **принцип міжпоколінної наступності**, який зберігає для нащадків зразки української культури, етнокультури народів, що живуть в Україні.

- **принцип гуманізації** виховного процесу зосереджує увагу на особистості як вищій цінності;

- **принцип толерантності** передбачає інтегрованість української культури в європейський та світовий простір, формування у вихованців відкритості, толерантного ставлення до цінностей, відмінних від національних ідей, до культури, мистецтва, вірувань інших народів, здатності диференціювати спільне та відмінне в різних культурах, сприймати українську культуру, як невід'ємну частину загальнолюдської;

- **партнерство як форма стосунків між викладачами і студентами**, співпраця у вирішенні питань навчання, відпочинку, побуту, підтримка і стимулювання студентських ініціатив.

3. Шляхи реалізації та очікувані наслідки реалізації Концепції

3.1. Удосконалення нормативно-правової бази патріотичного виховання молоді:

- розробка нормативно-правових документів коледжу з питань національно-патріотичного виховання молоді;

- розроблення заходів на рівні коледжу щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання студентської молоді

- розроблення заходів з популяризації дотримання інформаційної безпеки, спрямованих на запобігання негативним наслідкам впливу інформаційної війни;

- виконання програми військово-патріотичного виховання, її реалізації з метою виховання здорового підростаючого покоління, готового захищати національні інтереси та територіальну цілісність України;

- вироблення науково-теоретичних і методичних засад патріотичного виховання молоді: включення проблематики патріотичного виховання молоді до дослідницьких програм та планів роботи коледжу (через світову історію можна показати, як державність поновлювали інші народи, зокрема чехи та

поляки; через зарубіжну літературу показати, як ці народи утверджували свою ідентичність; через дисципліни природничо-наукового циклу розкрити здобутки українців у науці і техніці, якими слід пишатися тощо, бо тільки цілісна і системна картина гарантуватиме досягнення мети Концепції);

- вивчення потреб молоді, зокрема шляхом проведення соціологічних досліджень, опитувань;

- забезпечення активної участі сім'ї та родини в розвитку фізичного і морального здорової, патріотично налаштованої зростаючої особистості.

3.2. Діяльність адміністрації та педагогічного колективу коледжу у сфері національно-патріотичного виховання:

- проведення заходів спрямованих на реалізацію патріотичного виховання в закладах системи освіти, культури, спорту;

- підтримка та сприяння волонтерським проектам, іншої громадської діяльності та самоорганізації українських громадян, спрямованої на заохочення молоді до благодійних соціальних, інтелектуальних та творчих ініціатив і проектів на благо України;

- створення умов для популяризації кращих здобутків національної культурної і духовної спадщини, героїчного минулого і сучасного українського народу, підтримки професійної й самодіяльної творчості;

- активне залучення до патріотичного виховання студентської молоді учасників бойових дій на Сході України, членів сімей Героїв Небесної Сотні, бійців АТО та їхніх сімей, діячів сучасної культури, мистецтва, науки, спорту, які виявляють активну громадянську і патріотичну позицію;

- залучення молоді до участі у збереженні і підтримці єдності українського суспільства, у громадському русі задля громадянського миру і злагоди;

- сприяння спортивній і фізичній підготовці, спрямованій на утвердження здорового способу життя молодих громадян з урахуванням принципів національно-патріотичного виховання;

- налагодження співпраці з військовими формуваннями України як мотивація готовності до вибору військових професій;

- активізація виховної роботи з молоддю шляхом залучення до різноманітних Всеукраїнських патріотичних заходів.

3.3. Інформаційне забезпечення національно - патріотичного виховання студентської молоді:

- організація висвітлення інформації на офіційних Інтернет-ресурсах коледжу, які популяризують українську історію, боротьбу українського народу за незалежність, мову та культуру, досвід роботи з національно-

патріотичного виховання різних соціальних інституцій; підтримка україномовних молодіжних засобів масової інформації;

- запобігання пропаганді (в будь-який спосіб) культу насильства, жорстокості і бездуховності, поширення порнографії та інших матеріалів, що суперечать загальнолюдським та національним духовним цінностям, заперечують суверенність Української держави;

- висвітлення заходів національно – патріотичного спрямування на сайті навчального закладу;

- створення банку передового педагогічного досвіду з питань національно – патріотичного виховання.

- підготовка інформаційної та науково-популярної літератури для батьків з питань патріотичного виховання дітей та молоді у сім'ї;

4. Організаційні напрямки національного виховання у коледжі

Національно-патріотичне виховання молоді — це основа, це та система виховання, яка дозволяє населенню ставати нацією, народом. Це ті цінності, які дають нам розуміння, що ми є українці, відповідальні громадяни, які повинні розвивати і берегти свою державу.

Патріотизм сьогодні – це не мода, а виклик сучасності, біль душі кожного свідомого українця, материнські сльози, знівечена земля, що терзається у тортурах, гуркіт гармат, новини телебачення та преси, які неможливо бачити і чути без страху, постійне відчуття неспокою та тривоги за прийдешній та завтрашній день, це молитва за долю країни, яка виривається із грудей стоголосим криком усього народу, в надії та сподіванні миру і спокою в кожному українському серці...

Патріотичне виховання – складова національного виховання, головною метою якого є становлення самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста і демократа, готового до виконання громадянських і конституційних обов'язків, до успадкування духовних і культурних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин. Воно сприяє єднанню українського народу, зміцненню соціально-економічних, духовних, культурних основ розвитку українського суспільства і держави.

Головною домінантою національно-патріотичного виховання молоді є формування у особистості ціннісного ставлення до навколишньої дійсності та самої себе, активної за формою та моральної, за змістом, життєвої позиції. Форми й методи виховання базуються на українських народних традиціях, кращих надбаннях національної та світової педагогіки й психології. Національно-патріотичне виховання формується на прикладах історії становлення української державності, українського козацтва, героїки

визвольного руху, досягнень у галузі політики, освіти, науки, культури і спорту. Головна мета полягає в тому, щоб через реалізацію системного і цілеспрямованого комплексу заходів, сприяти вихованню патріота України, готового самовіддано розбудовувати її як суверенну, демократичну, правову і соціальну державу, виявляти національну гідність, знати і цивілізовано відстоювати свої громадянські права та виконувати обов'язки, сприяти громадянському миру і злагоді в суспільстві.

Методами національно-патріотичного виховання є:

- *переконання* – формування впевненості у суспільно корисній діяльності з підготовки до захисту Вітчизни;
- *стимулювання* – реалізується в різноманітних формах заохочення і змагання;
- *особистий приклад* – діяльність вихователя, який має бути взірцем для молоді, має забезпечувати педагогічні вимоги, вміє давати доручення і перевіряти їх виконання;
- *самопідготовка* – процес активного формування і самовдосконалення молодої людини, виховання почуття патріотизму, яке реалізується шляхом самозобов'язання, самостійного навчання та самоконтролю.

В Відокремленому структурному підрозділі «Марганецький фаховий коледж Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» створена система виховної роботи, що дає можливість охоплювати виховним впливом всіх студентів – від першого курсу до останнього, здійснювати виховний процес як у навчальний, так і в позанавчальний час. Виховання здобувачів освіти забезпечується через діяльність всіх структурних підрозділів коледжу – від студентської академічної групи до директора.

5. Суб'єкти та об'єкти, що забезпечують реалізацію виховної роботи у коледжі

Суб'єктами та об'єктами, які організують забезпечення реалізації концепції національно-патріотичного виховання студентів коледжу, є:

Суб'єкти коледжу:

- адміністрація коледжу – як суб'єкт-організатор виховної роботи в цілому;
- методичне об'єднання кураторів груп ;
- працівники бібліотеки;
- педагогічні колективи всіх циклових комісій
- студентське самоврядування
- старости академічних груп;
- студентські групи, об'єднання студентів;

- профспілковий комітет студентів коледжу;
- всі викладачі, співробітники коледжу.

Об'єкти коледжу:

- студенти академічних груп;
- студентські лідери;
- обдаровані студенти;
- групи, чи окремі студенти з поведінкою чи свідомістю, нахилами підвищеного ризику;
- батьки студентів і т.д.

6. Виняткова роль викладача у виховному процесі

Виняткову роль у вихованні відіграє викладач коледжу.

Ставлення викладацького складу коледжу до роботи, до оточуючих, високий рівень професіоналізму, ерудиція, самодисципліна, прагнення до творчості сприяють розвитку подібних якостей і у студентському середовищі. Саме інтелігентність, комунікабельність, тактовність створюють таку атмосферу між викладачами і студентами, коли останні стають рівноправними суб'єктами одного процесу освіти і виховання, саморозвитку, соціокультурного визначення.

Робота по становленню громадянської і соціально-професійної позиції дає дієвий результат у тому випадку, коли вона проводиться не в повчальній раціоналізованій формі, а здійснюється ніби поступово, невимушено складає певну тональність в емоційному та моральному планах стосунків викладача і студентів. Тільки відповідним чином професійно й ідейно підготовлений та морально вихований викладач може зрозуміти всю масштабність завдань виховання майбутнього спеціаліста, проявити себе в якості справжнього педагога вищої школи.

Викладач коледжу завжди був вихователем, але сьогодні виховання може і мусить розумітися не як одночасна передача знань і оціночних суджень від старшого покоління до молодшого, але і як взаємодія та співробітництво викладачів і студентів у сфері їх спільного буття.

Авторитет викладача – інтегральна характеристика його професійної, педагогічної та особистісної позиції в колективі, яка проявляється в процесі взаємостосунків з колегами, студентами і здійснює вплив на успішність навчально-виховного процесу.

Авторитет викладача складається з двох компонентів: авторитету професійного й авторитету особистості. Зараз на перше місце виходить

особистість викладача, його яскрава, неповторна індивідуальність, яка здійснює на студентів виховний (педагогічний) та психотерапевтичний вплив.

Авторитет викладача формується із достатньо високого рівня розвитку трьох видів педагогічних умінь: «предметних» (наукові знання); «комунікативних» (знання про своїх студентів і колег); «гностичних» (знання самого себе та вміння корегувати свою поведінку).

Можна диференціювати основні компоненти в діяльності викладача:

- конструктивна діяльність пов'язана з відбором, умінням будувати навчально-виховний матеріал та проектувати розвиток індивідуальності студента.

- організаційна діяльність включає організацію своєї поведінки (педагогічні дії в реальних умовах діяльності) на заняттях і поза ними; зворотний зв'язок зі студентами (точка зору, знання, інтерес).

- комунікативна діяльність – це спільна діяльність педагога та студента, побудова міжособистісної взаємодії (сприйняття і розуміння людьми один одного) і стосунків у процесі педагогічної діяльності, процес педагогічного спілкування.

- рефлексивна діяльність – уміння педагога аналізувати й адекватно оцінювати свою педагогічну діяльність, розвивати самосвідомість, яка проявляється в самопізнанні, самооцінці та саморегулюванні поведінки; прагнення до особистісного росту, самореалізації та саморегуляції.

Саме ці принципи повинні намагатися реалізовувати у своїй професійній діяльності викладачі коледжу, здійснюючи не лише освітній процес, але й виховний.

7. Розвиток студентського самоврядування як фактор удосконалення виховного процесу

Дана форма є особливою формою самостійної громадської діяльності студентів у реалізації функцій управління життям студентського колективу у відповідності з цілями та завданнями, які постають перед ними. Воно є елементом загальної системи управління виховним процесом у коледжі та передбачає максимальне врахування інтересів та потреб студентів на основі вивчення громадської думки і конкретних ініціатив.

Можна узагальнити наступні основні завдання студентського самоврядування:

- формування у студентів відповідального і творчого ставлення до навчання, громадської діяльності та суспільно корисної праці;

- сприяння оволодінню кожним студентом навичками продуктивної самостійної роботи і наукової організації праці, всебічному розвитку

особистості шляхом включення в різні види діяльності;

- забезпечення принципів об'єктивності та компетентності в реалізації прав студентів;

- формування у членів колективу на основі самостійності навичок прийняття рішень із питань студентського життя, активної життєвої позиції, навичок управління державними і громадськими справами;

- виховання у студентів почуття господаря у своєму навчальному закладі, поваги до закону, норм моралі та правил спільного проживання;

- створення умов нетерпимості до правопорушників, пияцтва та інших антисуспільних проявів;

- надання допомоги адміністрації, професорсько-викладацькому складу в організації та удосконаленні навчально-виховного процесу (через своєчасний всебічний аналіз якості знань студентів, причин низької успішності тощо);

- організація вільного часу студентів, сприяння всебічному розвитку особистості кожного члена студентського колективу;

- збереження бібліотечного, аудиторного, житлового фонду, фонду гуртожитків, спортивних споруджень та інвентарю тощо;

- установлення та підтримка контактів з молодіжними організаціями різних ЗВО України та інших країн.

Студентські самоврядні і громадські організації разом з адміністрацією коледжу намагаються максимально враховувати інтереси та реалізувати ініціативу студентів. Вони беруть на себе деякі важливі функції у виховній роботі та значною мірою «розвантажують» адміністрацію коледжу від ряду проблем у сфері організації дозвілля як однієї з ефективних форм виховного процесу, яка охоплює велику кількість студентів разом із професорсько-викладацьким складом (чим забезпечується зв'язок поколінь) і враховує різноманіття інтересів (інтелектуальні ігри, спортивні заходи, фестивалі художньої самодіяльності тощо).

8. Роль кураторів академічних груп

Завдання кураторства в сучасних умовах – допомогти розібратися і організувати, а не нав'язувати погляди, не підмінити студента в його діяльності. Важливим є також те, щоб робота кураторів не йшла в розріз зі студентським самоврядуванням, а доповнювала б його, утворюючи єдину, демократичну виховну систему. Особливо потрібна допомога куратора при взаємодії студентів із численними коледжівськими структурами і службами, які здійснюють навчальну й позанавчальну діяльність, при організації спеціальних заходів, особливо загальноколеджівського характеру.

Найважливішими напрямками діяльності кураторів є:

- адаптація першокурсників до нових умов навчання;
- допомога студентам у вирішенні їх соціально-побутових проблем і організація дозвілля;
- допомога у формуванні в студентській групі клімату дружби, доброзичливості, згуртованості та взаємної підтримки, в усвідомленні причетності її до коледжівського співтовариства викладачів і співробітників, об'єднаних однією організаційною культурою, системою поглядів і цінностей.

Отже, найважливішим завданням роботи куратора є допомога студентам в організації таких заходів, які дозволили б глибоко усвідомити, зрозуміти, відчувати і прийняти традиції коледжу, його ціннісні орієнтації, ті стосунки і норми, які традиційно лежать в основі відносин і взаємодій у цьому навчальному закладі та за його межами (знайомство з історією коледжу, участь у загальноколеджєвих заходах, організація екскурсій і зустрічей з видатними особистостями тощо).

Діяльність кураторів передбачає також цілеспрямовану роботу за такими напрямками:

- участь кураторів у спеціальних тренінгах і семінарах, де вони повинні отримати інформацію щодо вікових особливостей студентів, про результати діагностики їх індивідуальних особливостей та інтересів, про специфіку взаємодії зі старшими студентами, про нові методи та підходи в сфері консультування і підтримки студентів;
- співпраця з психологічною та соціальною службами коледжу з метою постійної підтримки у вирішенні складних професійних ситуацій;
- участь у міжвузівських конференціях з питань удосконалення роботи кураторів та обміну досвідом роботи в даній сфері.

9. Очікувані результати

У результаті впровадження системи національно-патріотичного виховання очікується:

- забезпечення у молодого покоління розвинутої патріотичної свідомості і відповідальності, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про спільне благо, збереження та шанування національної пам'яті;
- зацікавленість молоді щодо служби у Збройних силах України, готовність до захисту України та виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, цілісності, незалежності України, з метою становлення її як правової, демократичної, соціальної держави;
- збереження стабільності в суспільстві, соціальному та економічному розвитку країни, зміцнення її обороноздатності та безпеки;

- створення ефективної виховної системи національно-патріотичного виховання молоді;
- консолідація зусиль суспільних інституцій у справі виховання підростаючого покоління.

Необхідною умовою втілення Концепції в практику є широке обговорення її положень і завдань, проведення конференцій, круглих столів, семінарів, що будуть актуалізувати порушені цією Концепцією питання і завдання та спонукатимуть до розроблення конкретних заходів з їх реалізації.

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ
(орієнтована тематика виховних годин)

I курс

- «Історія родини кожного з нас – це літопис нашого народу».
- «З історії державних символів».
- «Мова рідна з пісні та любові».
- «Звичаї та традиції України».
- «Місто моє».
- «Не виплакані сльози країни»
- «Моя батьківщина - Україна (державні символи, державні свята);».
- «Шлях до волі».
- «Покрова Богородиці – одне із найбільш значних православних свят».

II курс

- «День державності».
- «Куліш драматург світового масштабу»
- «Національні герої;».
- «Крути: подвиг і трагедія».
- «Історія і культура Дніпропетровщини».
- «Батьківщина починається з моїх батьків».
- «Національна свідомість».
- Народні та релігійні щедрівки нашої місцевості – «Щедрий вечір, добрий вечір».
- Свято української писанки «Христос Воскрес! Воскресне Україна!».
- «Воскресли, воскресли! Всі дзвони гудуть!».
- «Україна на карті світу»

III курс

- «Орієнтал з України – Агатагел Кримський».
- «Володимир Івасюк – співець рідного краю».
- «Нові шляхи суверенної України».
- «Знай і поважай Герб своєї Вітчизни, її Прапор і Гімн».
- «"Рідний край, де ми живемо, Україною зовемо"».
- «Народна художниця України К. Білокур».
- «Славетні українські композитори».
- «В історію свою візьми нас, Батьківщино!».

IV курс

- «Видатні борці за незалежність України».
- «Щоб у душі кожній зацвіло народу мудре джерело».
- Велична і трагічна історія гімну «Ще не вмерла Україна!».
- «Традиції та звичаї українського народу».
- «Моя маленька батьківщина»

Здійснення заходів для I-IV курсів:

- популяризація та широке висвітлення на конференціях, круглих столах, , навчально-методичній літературі факти і події, що свідчать про колективну і індивідуальну боротьбу за незалежність України у ХХ столітті, перелічених у Законі України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті»

- здійснення науково-дослідницької та освітньо-просвітницької роботи, яка передбачає відновлення історичної пам'яті про тривалі державницькі традиції України (Київська Русь. Велике князівство Литовське, Військо Запорізьке, Гетьманщина, діяльність Українських урядів 1917-1921 років тощо), проведення фотовиставок, музейних експозицій.

- забезпечення проведення тижнів правової освіти, спрямованих на розвиток у дітей та молоді почуття власної гідності, усвідомлення своїх прав і місця у суспільстві, можливості реалізації своїх прав у освіті і науці обласних. поєднанні з виконанням обов'язків

ГРОМАДЯНСЬКО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

(орієнтована тематика виховних годин)

I курс

- «Конституція – головний закон країни»
- «Символи нашої державності».
- «Слава визволителям України».
- «Функціонування студентського самоврядування: успіхи, проблеми, перспективи».
- «Україна сьогодні».
- «Видатні історичні місця Дніпропетровщини».
- Юнацтво, сповнене надії (урок-реквієм, присвячений учасникам битви під Крутами)
 - «Їх іменами названі вулиці м. Марганця».
 - Пам'ятаймо минуле за ради майбутнього (урок-реквієм, присвячений Голодомору 1932–1933 рр.)

II курс

- «Роль студентської молоді у становленні правового суспільства».
- «Національні символи України».
- «Кодекс цінностей молодого патріота України».
- До дня перемоги «Дорогами війни».
- «Музеї міста розповідають...».
- «Сили українського народу».
- «Героїзм в наші часи».
- «Основні громадянські цінності».
- «Громадянин і держава».
- «Публічна, чесна, відповідальна політика. Необхідність та реалії».

III курс

- «Права та обов'язки молодого спеціаліста».
- «Політика, патріотизм, націоналізм».
- «Моя доля – це доля України» - усвідомлення єдності власної долі з долею Батьківщини.
- «Армія суверенної України завжди з народом».
- «Патріотизм у боротьбі за незалежність».
- «В сім'ї вольній, новій».
- «Якою ми бачимо Україну в майбутньому?».
- «Як я розумію поняття «патріот»?».
- «Майбутнє в наших руках».
- «Громадянські молодіжні об'єднання».

IV курс

- «Державні та національні свята українського народу».
- «Я громадянин України – звучить гордо».
- «За правду у Другій світовій війні».
- «Безсмертним подвигом своїм вони прославили Вітчизну».
- «Майбутній захисник суверенної України – це ти».
- «Гетьмани України».
- «Борці за волю України».
- «Правова держава, якою їй бути».
- «Права молоді в Україні»